

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ophelio Grammatico. 119.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

αἱ χεῖρὲς τῶν πλουτῶν λόγου συκοφαντίας, πλὴν, ἀλλ' ἵνα μὴ δὲ ταύτας ἀνακινεῖν ἔχουσιν. καὶ τὰς ἀκοῆς τῆς ἀκροαθῶν λυμῆνεσθαι, εἰ ἐρωτηθῆναι μὲν, εἰ πάντα τῶν θεῶν δυνατὰ, ἀποκρινόμεθα τὰ ἀρέποντα αὐτῶν, καὶ πᾶσα λύεται ἀωφελῆς ζήτησις. δυνατὰ μὲν γὰρ πάντα, βύλεται δὲ τὰ ἀρίστα.

Θεοφίλω. ριη.

Μὴ τὸν δόξαντα σοφὸν πεποιθηκέναι αἰσθῆσαι, ἀλλὰ τὸν μὴ δὲ τῆ ποσούτῃ ἐπιεικέα σοφρονισθέντα. ὁ μὲν γὰρ νομίσας τὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταληφθῆσθαι μὲν εἰς ἀναίχμητιαν τεπέεσθαι, ἐκὼν δὲ δῶκε τῶν λαθεῖν ἐξουσίαν. ὁ δὲ τὸ σοφὸν νομίσας ἡλίθιον, τῶν μὴ δόξαν πεφωρᾶσθαι τὴν ἀναίχμητιαν ἔθεθεν, ὕβρεσι τὸν εὐεργέτην ἀμειψάμενος.

Ὡφελίω γραμματικῶ. ριθ.

Ἐπειδὴ οἶδά σε χρονοτέρας διελθόντα ἀκοῆς, καὶ οὐκ ἀφ' ἐξουδινον εἰ μὴ πάθοις φράσω συντόμως, εἰ καὶ πέρα τῆς τῆς ἀνθρωπίνης ἀθανάτοιας ὄραν εἶναι δοκοῖ τὸ παρὰ σοῦ ζήτηθῆναι. τῆς ζωῶν, τὰ μὲν ἀφαιμασσόμενα τὴν προφῆν ζωοποιεῖ. τὰ δὲ καταπίνοντα ὡστοκαεῖ. καὶ τὰ μὲν ταῖς ἀρώταις ἀρκεῖται ὡδισιν ὡς τελεσφόροις. τὰ δὲ καὶ δευτέρως ἀνακινεῖ, ὅταν ὁ καρπὸς καλῆ τὴν εἰς ζωῶν τῆς αἰῶν μεταβολῆν, ἐπαύσαι τὰ ὅτι ῥηταῖς ἡμέραις, δύναμιν πινὰ ἐπινοσι φυσικῆν, ὡς τε ἀρώων ἔτερον ἀψυχαίχθησθαι. οἱ γὰρ ἀπερματικοὶ λόγοι, οἱ παρὰ τῆς δημοσίου ἔξαρχος αἰς φύσει ἐπιπέτες ἐσοτυφόμενοι, ἀναρρίπιδεῖν ἀνιθῆραν τρεῖς πὼν ἐπὶ ληχεῖ τὰς τῆς χρόνων συνανξίσεως ἐξ ἀπῆρασι φιλοῦσιν, ὡς τε θαυμάζειν μὲν καὶ τὰ γιγνώμενα εἰς τὴν πάνσοφον δημοσίου ἀναφέρειν τὸ γαῖ-

monstratae sunt ex calumnia, quae adversus huiusmodi sermonem intendantur. Caeterum, ut ne has rursus excitare, atque audientium aures labefactare possint, si ex nobis quaeratur, an omnia Deo possibile sint, respondeamus, cum omnia haec posse, quae ipsius naturae consentanea sunt: atque ita inutilis omnis quaestio soluta erit. Potest enim omnia: vult autem optima.

Theophilo. 118.

Ne eum, qui solers aliquid fecisse visus est, accuses: verum eum, qui ne tanta quidem facilitate ac mansuetudine melior factus est. Nam ille, quod existimasset eum, qui in manifesto crimine deprehenderetur, in impudentiam conuersum iri, vltro ac sponte ei latendi potestatem dedit. Hic autem sapientiam stultitiam esse arbitratus, quod se minimè deprehensum esse existimasset, impudentiam suam aluit, hominem de se bene meritum contumeliis temunerans.

Ophelio Grammatico. 119.

Quoniam te nouae auditionis siti flagrare compertum habeo, nec omnino abstiturum, nisi addiscas, breuiter explicabo, etsi humani ingenij limites excedere videatur id quod ab te quaesitum est. Ex animalibus, ea quae album ruminant animalia pariunt. Quae autem bibunt, oua procreant. Atque illae quidem primo partu contentae sunt, ut perfecto & absoluto: haec autem secundum etiam repetunt. Nam cum tempus, ut oua in animalia mutentur, exposcit, certis dierum spatiis ouis incubantia, naturalem quandam vim ipsis immittunt, ut, quae prius inanima pepererat, anima donentur. Etenim seminales rationes, quae à summo illo effectuore naturis primum insitae sunt, suffumigantes, si velut flatu quodam excitentur, scintillarum instar per temporum incrementa in materia inflammari consueverunt. Quamobrem ea quidem, quae fiunt, admirari ac suspicere oportet: verum miraculum illud ad fa-

piantissimum opificem referre. Hæc enim non animantium in sui cōseruatione providentiam declarant (liquidem eorum natura imaginatione, non ratione utitur) verum naturam eam, quæ anima regit ac moderatur. Etenim animalia ingenio ac mente nihil efficiunt: at natura illa variorum generum effectrix cuique animanti ad ea, quæ ipsi vitilia sunt, numeris omnibus absolunda impetus atque appetitiones inferit.

Aufonio Correctori. 120.

Ad eorum, qui paupertate, vel alicuius potentia premuntur, deprecationes, apertas aures habe, vir admirande: per lenitatem ac facilitatem, iis etiam, qui tardius locuti sint, ad loquendi viam ducem te præbens. Contra ad maledicorum & calūniatorum fictos sermones easdem clausas atque iniurias custodi, eorū ad improbè loquendum impetum per toruū atque horredum aspectum coercens ac reprimens.

Ecl. 7.

Theoni Episcopo. 121.

Zosimum & Palladium, Maronem item & Eustathium, aliōsque, quos enumerasti, qui pietatem ita eiuraverunt, atque sacerdotij dignitatem contumeliis affecerunt, non tam accusarim, quàm Eusebium qui omnibus istis causam præbuit. Nam nisi ipse illis sacerdotium, ut ais, vendidisset, in tantum scelus illi haudquaquam sese deuoluissent. Nam etiamsi prius quoque, quàm in sacrosanctum ordinē cooperarentur, flagitiosissimi ac sceleratissimi essent: tamen non idem est laicum peccare quod sacerdotem, idque ex lege perspicuè constat, Tantum enim ea pro Sacerdote peccante sacrificium offerri præcipit, quantum pro vniuersa plebe. Quòd si par non esset peccatum, idem utique sacrificium minimè indixisset. Maius porrò peccatum efficitur, non ob naturam, sed ob perpetrantis dignitatem. Nam qui id sibi sumpsit, ut aliorū mores componat ac moderetur, si ipse labatur, maius ob dignitatis

Lenit. 4.

μα. ταῦτα γὰρ ἐμφάνει, ὅτι τὴν τῆς ζώων τῆς οἰκίας διαμονῆς πρῶτον ἀποφαστικὴ γὰρ ἔστιν αὐτῆς ἡ φύσις, & λογική. ἀλλὰ τῆς τὰ ἄλλα διοικουμένης φύσεως, τὰ μὲν γὰρ οὐδὲν ἐργάζεται διανοία. ἡ δὲ ποιικίλων ἔσται γενῶν δημιουργός, τὰς ὁρμὰς ἐκείτω ἐνδίδωσιν εἰς τὴν τῆς συντελουμένων ἐκπλήρησιν.

Αὐσονία κορρίκτορι. ρκ.

Πρὸς μὲν τὰς ἰκεσίας τῆς ὑπὸ πείνης ἢ δυναστείας πολιορκουμένων, ἀκαταπεπλημύνας ἔχε καὶ ἱππιλάτης, ὃ θαυμάσιε, τὰς ἀκοὰς, ἀφ' ἧς ἡμερότητος, καὶ τὸς βραδύτεροι φερόμενοι ὀδηγῶν ἔπι τὴν τῶ λέγειν ὁδόν. πρὸς δὲ τὰς τῆς κακηγῶν καὶ συκοφαντῆς λογοποιίας, κεκλεισμένως ταύτας καὶ ἀβάτους ἀφ' ἀφύλακτε, ἀφ' ἑλοσυροῦ ἐλέμματος ἀνατέλλον αὐτῆς τὴν ἔπι τὰ χεῖρονα λέγειν ὁρμῆν.

Θεῶν ἑπισκόπῳ. ρκα.

Οὐ Ζώσιμον καὶ Παλλάδιον, Μάρμα τε καὶ Εὐστάθιον, καὶ τὸς ἄλλους, ὅς κατηνθίωσω, ποσούτοι ἀν' ἐργωγε ἀπασιμῶν, ἕτως ἐξοργισαμένους τὴν εὐσεβείαν, καὶ εἰς τὴν ἱερωσύνην ἐξυβείσαντες, ὡς Εὐσέβιον, τὸν τύποις ἀπασιν τὴν αἰτίαν δεδωκότα. εἰ γοῦρ μὴ αὐτὸς αὐτοῖς πέπεσκεν, ὡς φησὶ, τὴν ἱερωσύνην, οὐκ ἂν ἐκείνοι εἰς ποσούτων ἐξέκειλαν κακίαν. εἰ γὰρ καὶ κακίαι ἦσαν πρὸ τῆς χηροτομίας, ἀλλ' οὐ τῶν ἑπὶ λαϊκῶν ἀμαρτανειν καὶ ἱερέα, καὶ δήλον ἐκ τῶ νόμου. ποσούτων γὰρ πρῶτα πειθισαὶ ἀνάγεσθαι ὑπὸ τῶ ἀμαρταντος ἱερέως, ὅσῳ ὑπὸ πάντος τῶ λαῶ. εἰ δὲ μὴ ἦν ἀντίρροπος ἡ ἀμαρτία, οὐκ ἂν τὴν αὐτὴν ἱερωσύνην ἀνάγεσθαι ἐθέσασσε. μείζων δὲ γίνεσθαι, ἢ τῆ φύσος, ἀλλὰ τῆ ἀξίας τῶ θεῶντος. ὁ γὰρ τοὺς ἄλλους ῥυθμίζων εἰπαισθεν, μείζων ἔστι τῆς ἀξίας ἀποφαίνῃ το πλαισμμα. εἰ τοίνυν ὁ δοὺς τὸ ἀπέρμα τῆς φουτῆς